

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.974 van 30 mei 2001
in de zaak A. 104.708/XIV-4527.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. WYCKMANS,
kantoor houdende te Antwerpen,
Graanmarkt 2

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van Russische nationaliteit, op 16 mei 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 9 april 2001 tot weigering van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten;

Gelet op de beschikking van 21 mei 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 17 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. WYCKMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct van de directeur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij, wat de eerste voorwaarde betreft, de uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt rechtvaardigt:

“T.a.v. verzoeker loopt een bevel om het grondgebied te verlaten, uitgesproken door de

gemachtigde van de Minister en bevestigd door de Commissaris-generaal. Dit bevel kan ten alle tijde uitgevoerd worden en dus ook tijdens de behandeling van de vordering tot nietigverklaring voor de Raad wegens schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder van de plicht tot het voeren van een zorgvuldig en consistent bestuur en van de motiveringsplicht. Het is hoogst dringend dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken en de beslissing van het Commissariaat-generaal worden geschorst gezien de uitvoerbaarheid van de gewezen beslissingen en gezien de precaire situatie van de betrokkene. De uitvoerbaarheid brengt een moeilijk te herstellen nadeel voor verzoeker, zoals hierboven beschreven, met zich mee.";

Overwegende dat artikel 8, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: "Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.";

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen; dat deze rechtvaardiging tweeledig is; dat, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 20 april 2001 aan de verzoekende partij werd ter kennis gebracht; dat op die datum de termijn om het grondgebied te verlaten, te weten vijf dagen, is ingegaan; dat de vordering pas op 16 mei 2001 is ingediend; dat de

verzoekende partij derhalve zesentwintig dagen heeft gewacht om het verzoekschrift in te dienen; dat verzoeksters gedrag niet getuigt van een diligente en alerte houding, temeer nu voornoemd koninklijk besluit de termijn voor het indienen van een beroep of een schorsing van zestig dagen heeft ingekort tot dertig dagen; dat de raadsman van de verzoekende partij ter verantwoording van het verloop van deze periode ter terechtzitting inroept dat hij als pro Deo-advocaat diende te worden aangesteld door het Bureau voor juridische bijstand, wat is geschied op 9 mei 2001; dat dit gegeven op zich niet van die aard is dat het afbreuk doet aan het voorgaande; dat hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op dertig mei tweeduizendeen,
door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.